

Editorial

L'educació arreu del món està en el punt de mira. Amb el llançament, per part de Nacions Unides, de l'Agenda 2030 per al desenvolupament sostenible, que ens planteja 17 objectius de caire integrat i indivisible, cal replantejar-se els aspectes socials, polítics, econòmics i ambientals relacionats amb els processos educatius. Un dels aspectes que potencialment pot apropar l'educació a la ciutadania més vulnerable és l'ús de recursos digitals que faciliten l'accés a la informació, independentment de la localització geogràfica dels usuaris, com els Entorns Virtuals d'Aprenentatge (EVA). Un altre dels aspectes essencials de l'agenda 2030 és la disminució de les desigualtats provocades per mancances en la qualitat de l'educació i, en particular, en el desenvolupament de les competències bàsiques de l'alumnat, com la competència en comunicació lingüística. La tecnologia digital també ofereix eines que poden contribuir a la millora d'aquestes competències, per exemple, utilitzant la lectura com a font de motivació i cultura. Per poder aprofitar aquestes potencialitats serà necessari considerar les evidències d'èxit que ofereix la recerca. En aquest sentit, un altre dels aspectes que reclamen aquestes noves directrius internacionals és l'aplicació o transferència dels avenços de la recerca a la societat. Des d'àmbits com la recerca en l'aprenentatge d'idiomes, això passa per posar al servei dels diferents tipus de formació els resultats de la recerca. La finalitat, en definitiva, és co-dissenyar un futur més just, paritari i respectuós per a tothom.

Amb aquest objectiu, en el primer número de l'any 2020 de la revista, hem volgut posar el focus en els primers protagonistes dels processos d'introducció de tecnologies digitals amb finalitats educatives (alumnat i professorat), oferint una reflexió sobre els diversos aspectes més valorats (i, per tant, que poden contribuir de manera positiva a la integració de la tecnologia digital) i els aspectes menys valorats (i, per tant, que poden suposar un impediment). Per donar un punt de vista global, presentem diverses veus de l'Estat Espanyol i Sud-Amèrica que mostren processos d'ús de tecnologia educativa en contextos formals, tant en educació secundària com universitària, com en formació de docents. En aquest número, les metodologies i eines d'aprenentatge d'idiomes, també online, tenen un lloc preferent.

En aquest context, l'article d'Orostica-Verdugo ens convida a reflexionar sobre els Entorns Virtuals d'Aprenentatge (EVA) a l'educació superior Xilena, en concret ens permet entendre el procés de disseny instruccional, seguiment i estructuració de diferents assignatures dins el Moodle d'una Universitat que s'ha iniciat en la oferta de cursos virtuals. Entrant dins l'anàlisi d'eines TIC concretes, Arévalo-Chuquín i col·legues presenten un estudi pràctic, també a la universitat, sobre l'acceptació de l'alumnat universitari d'eines per a millorar la comprensió lectora d'idiomes estrangers com Kahoot! o Grammarly. Els resultats mostrats són esperançadors i mostren que tant la lectura com la motivació del grup d'estudiants analitzat millora significativament. Seguint dins l'aprenentatge d'idiomes, i dins el model AICLE (Aprenentatge Integrat de Coneixements i Llengües Estrangeres), Porcedda i González ens mostren com aquest model pot ser aplicat en matèries no lingüístiques i com ha de ser avaluat en termes d'aprenentatge, i d'acord amb el ús d'eines TIC a l'aula, tot com a primer pas per a un nou model de pràctica escolar a nivell europeu. Finalment Sanabria i col·legues, en el seu treball "La problematitzación en investigación educativa desde la depuración sucesiva de mapas conceptuales" es centren en l'estudi pràctic sobre el ús de mapes conceptuals com a facilitadors del desenvolupament de les competències de recerca en el personal docent i investigador novell.

Mercè Gisbert Cervera, Mireia Usart Rodríguez & Carme Grimalt